

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ โดยวัดความสามารถในการอ่าน 7 ด้าน ดังนี้ การวัดความสามารถในการอ่านคำที่มีอักษรนำ จำนวน 3 ข้อ การวัดความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำ จำนวน 5 ข้อ การวัดความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 31 ข้อ การวัดความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวกรันต์ จำนวน 12 ข้อ การวัดความสามารถในการอ่านคำคล้องจอง จำนวน 1 ข้อ การวัดความสามารถในการอ่านคำที่มี รร จำนวน 3 ข้อ และการวัดความสามารถในการอ่านคำภาษาต่างประเทศ จำนวน 5 ข้อ

2. ผลการหาคุณภาพของแบบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏผลดังนี้

2.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน โดยพิจารณาคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 ได้แบบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐาน ที่ผ่านเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 60 ข้อ

2.2. การวิเคราะห์หาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก พบว่า มีค่าความยาก โดยใช้สูตรอย่างง่าย เท่ากับ 0.26-0.80 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน มีค่าเท่ากับ 0.22- 0.69

2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานทั้งฉบับ ด้วยวิธีการหาสัมประสิทธิ์ แอลฟา(α - Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.92

3. ผลการสร้างเกณฑ์ปกติ พบว่า เกณฑ์ปกติของแบบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าของคะแนนดิบ อยู่ระหว่าง 18-59 คะแนน มีค่าของคะแนน T ปกติ อยู่ระหว่าง T27-T74 แสดงว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานตั้งแต่ระดับที่อ่อนมากถึงระดับเก่งมาก ดังนี้ ระดับเก่งมาก จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 12.32 ระดับเก่ง จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 14.57 ระดับพอใช้ จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 36.42 ระดับอ่อน จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 30.81 และระดับอ่อนมาก จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.88 ส่วนใหญ่ผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานอยู่ในระดับพอใช้

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาคุณภาพแบบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐาน และสร้างเกณฑ์ปกติของคะแนนสอบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. การสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ในการสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรและแนวคิดทฤษฎี ตลอดจนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบวัด และได้สร้างแบบวัดเป็นแบบปรนัยเลือกตอบชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ ที่วัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐาน 7 ด้าน ได้แก่ การวัดความสามารถในการอ่านคำที่มีอักษรนำ จำนวน 3 ข้อ การวัดความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำ จำนวน 5 ข้อ การวัดความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 31 ข้อ การวัดความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวการันต์ จำนวน 12 ข้อ การวัดความสามารถในการอ่านคำคล้องจอง จำนวน 1 ข้อ

การวัดความสามารถในการอ่านคำที่มี รร จำนวน 3 ข้อ และการวัดความสามารถในการอ่านคำภาษาต่างประเทศ จำนวน 5 ข้อ ทั้งนี้เพื่อให้ได้แบบวัดที่ข้อคำถามมีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์ในแต่ละด้านของความสามารถในการอ่านคำพื้นฐาน และมีความเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการทดลองกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และเหมาะสมกับวัยของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของฉวีวรรณ ไวกจน์ (2549 : 143-148) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน คิววิเคราะห์ และเขียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้แบบทดสอบแบบเลือกตอบ จำนวน 3 ฉบับ สอดคล้องกับงานวิจัยของเคียงเพ็ญ พรหมผล (2551 : 205-210) ที่ได้วิจัยการพัฒนาแบบวัดความสามารถในการอ่าน คิววิเคราะห์และเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้แบบวัดความสามารถในการอ่าน จำนวน 30 ข้อ วัดความสามารถในการคิด จำนวน 40 ข้อ และ วัดความสามารถในการเขียน จำนวน 5 ข้อ แสดงให้เห็นว่า ข้อคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถวัดความสามารถในการอ่านของนักเรียนได้ และเมื่อนำไปวัดความสามารถในการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จึงสามารถอ้างอิงได้ว่า คำตอบที่นักเรียนเลือกตอบในแต่ละข้อนั้นวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานได้ตามจุดประสงค์ทุกด้าน

2. คุณภาพของแบบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐาน

2.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐาน สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 ทั้งนี้เพราะข้อสอบที่สร้างขึ้นมีการวิเคราะห์ตามตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้ของความสามารถในการอ่านคำพื้นฐาน จึงทำให้ข้อสอบที่สร้างขึ้น ผ่านเกณฑ์การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ล้วนแต่เป็นผู้มีประสบการณ์ และมีความรอบรู้ในความสามารถในการอ่านคำพื้นฐาน แสดงว่า แบบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง และใช้ได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการและสร้างข้อสอบของแบบวัดแต่ละข้อสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานในแต่ละด้าน จึงทำให้ผลการประเมินความสอดคล้องด้านเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญได้คะแนนสูงได้มาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับไพศาล วรคำ ที่กล่าวว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป หากต่ำกว่านี้ถือว่าใช้ไม่ได้ สอดคล้องกับ ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2543 : 249) ที่กล่าวว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องจะต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ .50 สอดคล้องกับ เชาวน์ อินโย (2551 : 281) ที่กล่าวว่า เกณฑ์ในการพิจารณาค่า IOC ควรมีค่าเป็นบวกและเท่ากับ +.50 หรือมากกว่าจะเป็นข้อคำถามที่ดีสามารถนำไปใช้ได้และสอดคล้องกับภัทราพร เกษสังข์ (2551 : 24) ได้กล่าวว่า ความสามารถของเครื่องมือวัดผลที่สามารถวัดในสิ่งที่ต้องการวัด ได้อย่างถูกต้องและ เครื่องมือที่มีคุณภาพดี จะต้องมีเนื้อหาของสิ่งที่ต้องการวัด

ครอบคลุมครบถ้วนตามจุดประสงค์ของการวัด แสดงให้เห็นว่าแบบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐาน สามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ทุกด้านตามที่กำหนดไว้

2.2 คุณภาพของแบบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พิจารณาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ จำนวน 1 ฉบับ 60 ข้อ ที่วัดความสามารถในการอ่านตามจุดประสงค์ 7 ด้านพบว่า ข้อสอบมีค่าความยากตั้งแต่ 0.26-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.22- 0.69 ได้ข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ 60 ข้อ ซึ่งจะเห็นได้ว่า แบบวัดที่สร้างขึ้นมีคุณภาพเป็นไปตามเกณฑ์ ทั้งนี้เป็นเพราะ แบบวัดที่สร้างขึ้นผ่านกระบวนการสร้างตามลำดับขั้นตอน โดยผ่านการแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาการตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้ภาษา ตลอดจนข้อบกพร่องอื่นที่พบในการดำเนินการสอบ และได้ข้อสอบที่น่าสนใจ ครอบคลุมจุดประสงค์ในแต่ละด้าน มีคุณภาพตามเกณฑ์ จำนวน 1 ฉบับ 60 ข้อ ค่าความยากตั้งแต่ 0.26-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.22- 0.69 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ สอดคล้องกับ สุรวาท ทองบุ (2550 : 101-112) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ข้อสอบที่มีคุณภาพต้องมีค่าความยากตั้งแต่ 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป การคัดเลือกข้อที่มีความยากพอเหมาะจะมีค่าดัชนีความยากอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 เนื่องจากข้อสอบที่ยากเกินไป ($p < .20$) หรือง่ายเกินไป ($p > .80$) จะไม่สามารถจำแนกความสามารถของกลุ่มผู้สอบได้ และบุญชม ศรีสะอาด (2545 : 82-83) ได้กล่าวไว้ว่า ข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ที่ดีต้องมีค่า P ตั้งแต่ 0.20 - 0.80 และอำนาจจำแนกของข้อสอบ จะต้อง มี ค่า r ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุง จำนวน 1 ฉบับ 60 ข้อ ที่วัดจุดประสงค์ 7 ด้าน คือ 1) ด้านการอ่านคำที่มีอักษรนำ 5 ข้อ 2) ด้านการอ่านคำควบกล้ำ 5 ข้อ 3) ด้านการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา 31 ข้อ 4) ด้านการอ่านคำคล้องจอง 1 ข้อ 5) ด้านการอ่านคำที่มีตัวกรันต์ 12 ข้อ 6) ด้านการอ่านคำที่มี รร 3 ข้อ และ 7) ด้านการอ่านคำภาษาต่างประเทศ 5 ข้อ เป็นข้อสอบมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่ครอบคลุมจุดประสงค์ในแต่ละด้าน แสดงให้เห็นว่า ข้อคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถวัดความสามารถในการอ่านของนักเรียนได้ เมื่อนำไปวัดความสามารถในการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จึงสามารถอ้างอิงได้ว่า คำตอบที่นักเรียนเลือกตอบในแต่ละข้อนั้นจะสามารถวัดความสามารถในการอ่านที่นักเรียนมีในด้านนั้น ๆ และผู้ทดสอบที่มีความสามารถในการอ่านเก่งมากมีแนวโน้มจะตอบข้อคำถามนั้น ได้มาก ในขณะที่นักเรียนนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านอ่อนมากก็มีแนวโน้มจะตอบข้อคำถามนั้น ได้น้อยและสามารถจำแนกนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านอ่อนมากและเก่งมากที่สุดได้ด้วย จึงกล่าวได้ว่าแบบวัดความสามารถในการอ่าน

คำพื้นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก สามารถนำไปใช้ในการวิจัยต่อไปได้

2.3 คุณภาพของแบบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พิจารณาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับ (Reliability) โดยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีการของ ครอนบาค พบว่า แบบวัดทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.92 ทั้งนี้เป็นเพราะแบบวัดได้ผ่านกระบวนการตรวจสอบหาคุณภาพเบื้องต้น และการหาคุณภาพค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยผ่านการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องทางด้านภาษาในข้อคำถามและตัวเลือกตอบให้มีความกระชับและชัดเจนอ่านแล้วเข้าใจง่าย และผ่านการหาคุณภาพรายข้อด้านค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนกที่มีค่าที่เหมาะสม จึงทำให้แบบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐาน มีค่าความเชื่อมั่นสูง และเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัด ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือได้ สอดคล้องกับ สุรวาท ทองบุ ได้กล่าวไว้ว่า ค่าของความเชื่อมั่นที่นิยมใช้กันทั่วไปมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ถือว่าเครื่องมือนั้นใช้ได้ และสอดคล้องกับไพศาล วรคำ ได้กล่าวไว้ว่า ความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบ คือความคงที่ของผลที่ได้จากการวัดด้วยเครื่องมือชุดใดชุดหนึ่งในการวัดหลาย ๆ ครั้ง ไม่ว่าจะทำการวัดกี่ครั้งก็ตาม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เคียงเพ็ญ พรหมผล ที่ได้วิจัยการพัฒนาแบบวัดความสามารถในการอ่าน ทิศวิเคราะห์และเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า แบบวัดฉบับที่ 1 วัดความสามารถในการอ่าน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนันทา สมใจ (2551 : 85-87) ที่ได้วิจัยการพัฒนาแบบทดสอบความสามารถการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า แบบวัดทดสอบการอ่านมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .777 อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชฎาภรณ์ ครองยุคิ (2548 : 135-139) ที่ได้วิจัยการพัฒนาแบบวัดทักษะการสื่อสารด้านการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า แบบสอบวัดฉบับที่ 2 แบบวัดความเข้าใจในการอ่านและจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน มีความเชื่อถือได้ เท่ากับ 0.82 แสดงให้เห็นว่า แบบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐาน เมื่อนำไปวัดความสามารถในการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านเก่งมากมีแนวโน้มจะตอบข้อคำถามได้มาก ในขณะที่นักเรียนนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านอ่อนมากก็มีแนวโน้มจะตอบข้อคำถามได้น้อย จึงกล่าวได้ว่าแบบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเป็นไปตามเกณฑ์ สามารถนำไปใช้ในการวิจัยต่อไปได้

3. การสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) เกณฑ์ปกติของแบบวัดความสามารถในการอ่าน คำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าของคะแนนดิบ อยู่ระหว่าง 18-59 คะแนน มีค่าของคะแนน T ปกติ อยู่ระหว่าง T27-T74 แสดงว่าเด็กนักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานตั้งแต่ระดับที่อ่อนมากถึงระดับเก่งมาก ดังนี้ ความสามารถในการอ่าน คำพื้นฐาน อยู่ในระดับเก่งมาก จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 12.32 ระดับเก่ง จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 14.57 ระดับพอใช้ จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 36.42 ระดับอ่อน จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 30.81 และ ระดับอ่อนมาก จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.88 ส่วนใหญ่นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานอยู่ในระดับพอใช้ ทั้งนี้เป็นเพราะแบบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือได้ และการที่นักเรียนมีคะแนนจากการสอบ ที่แตกต่างกันนั้นย่อมเป็นเพราะว่า นักเรียนมีความแตกต่างระหว่างบุคคล ย่อมทำให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถที่แตกต่างกันตามศักยภาพ ของแต่ละบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน.(2551 : 2-5) ที่ระบุไว้ การที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดนั้น จะต้องฝึกพัฒนาการด้านความสามารถและการสื่อสารให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนบ่อย ๆ เพื่อให้เป็นไปตามสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนที่กำหนดไว้ใน ข้อ 1 ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา ในการถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม ซึ่งความสามารถเหล่านี้ต้องอาศัยการอ่านเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม และเพื่อเป็นประโยชน์ต่อครู ผู้ปกครอง และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานของนักเรียนให้มีความก้าวหน้าต่อไป

จากผลสรุปดังกล่าวแสดงว่าแบบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐาน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีคุณภาพในการวัดความสามารถในการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินการสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 แบบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป

1.2 ผู้ดำเนินการสอบต้องศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับคำชี้แจงและเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อความสะดวกและความเป็นป็นประโยชน์ของแบบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาชุดฝึกหรือแบบฝึกเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนทุกระดับในการแก้ปัญหาการอ่านของนักเรียน

2.2 ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านของนักเรียนในแต่ละระดับชั้นเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อไป

2.3 ควรมีการสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานในระดับชั้นอื่นๆ

บรรณานุกรม

กิตติพงษ์ มาศเกษม และนิชรา เรืองดารกานนท์. “ทักษะการอ่านในเด็ก”.

วารสารกุมารเวชศาสตร์, หน้า 6-8 ,21 กันยายน 2552.

กรมวิชาการ. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 . พิมพ์ครั้งที่ 3.

กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว, 2545.

_____ . เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : องค์การความร่วมมือ
สินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2545.

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2, สำนักงาน. ผลการประเมินคุณภาพการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน เพื่อประกันคุณภาพการศึกษา, 2553.

_____ . ข้อมูลจำนวนครู นักเรียน 10 มิถุนายน , 2554 : ออนไลน์

_____ . ระเบียบวาระการประชุม คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล
ครั้งที่ 1 / 2554 ณ ห้องประชุมคูพระโกนา, 6 มิถุนายน 2554.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน,สำนักงาน. โครงการศึกษาค่าพื้นฐานที่ใช้ในการเรียน

การสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา พ.ศ.2529-2531. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา,
2531.

_____ . กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, 2551.

_____ . หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, 2551.

_____ . คู่มือการเรียนการสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, 2553.

เคียงเพ็ญ พรหมพล. การพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน คิด วิเคราะห์
และเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.

ปริญญานิพนธ์ ค.ม. : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2550.

จุฑามาศ เจริญธรรม และคนอื่นๆ. การอ่านเชิงวิเคราะห์. กรุงเทพฯ : เนชั่นมัลติมีเดียกรุ๊ป,
2546.

- นัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. ทฤษฎีการวัดและการทดสอบ. ภาควิชาการประเมินผลและวิจัย
คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2548.
- ฉวีวรรณ ไวยจน์. การพัฒนาความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และการเขียนสื่อความ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
2549
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์. จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2535
- ชฎาภรณ์ ครอบยุคิ. การพัฒนาแบบวัดทักษะการสื่อสารด้านการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. ปรินญาณิพนธ์ ค.ม. : มหาวิทยาลัย
ราชภัฏอุบลราชธานี, 2546.
- ชวาล แพร่ตกุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : อรุณสภาคพรวัว, 2520.
- เชาว์ อินโย. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัย. เลย : รุ่งแสงธุรกิจการพิมพ์, 2551.
- นพรัตน์ สรวยสุวรรณ. ศึกษาความสามารถในการอ่านระดับวิจารณ์ของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรชั้นสูง. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2527.
- นภคล จันทร์เพ็ญ. การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ดันอ้อ, 2542.
- นภวรรณ เกตุกำจร. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยที่สอนโดยวิธี
กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชินี. ภาคนิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2545.
- บันลือ พฤกษ์วัน. อุทิศการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาแนวบูรณาการทางการสอน.
กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2530.
- . มิติใหม่ในการอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2534.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2545.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : เฮ้าท์ ออฟ เคอร์มิส, 2553.
- ไพศาล วรรคำ. การวิจัยทางการศึกษา. มหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์, 2553.
- ภัทรพร เกษสังข์. การพัฒนาเครื่องมือในการวิจัยและประเมินผลการศึกษา. เลย :
คณะครุศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 2551.
- เยาวดี ราชย์กุลวิบูลย์ศรี. การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์. พิมพ์ครั้งที่ 8.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2546. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์
พับลิเคชั่น, 2546.

จำภู ปัตระวรรณ. การพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน คิด วิเคราะห์และ
เขียนสื่อความ ของนักเรียนในชั้นช่วงชั้นที่ 3. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. : มหาวิทยาลัย
ทักษิณ, 2548.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2543.

วรรณิ โสสมประยูร. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,
2537.

———. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช, 2539.

จิตรา แสงพลสิทธิ์ และคนอื่นๆ. การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2522.

———. รายงานการวิจัย เรื่อง หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ :
คุรุสภาลาดพร้าว, 2539.

ศิรินนภา นามมณี. การสร้างแบบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินูญานิพนธ์ ศษ.ม. : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2551.

สมนึก ภัททิษรณี. การวัดผลการศึกษา. ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์.
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2551.

สมพร มั่นตะสูตร แห่งพิพัฒน์. การอ่านทั่วไป. เพชรบูรณ์ : ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษย
และสังคมศาสตร์. วิทยาลัยครูเพชรบูรณ์, 2542.

สมุทร เข็มเขาวนิช. เทคนิคการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 9.
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.

สุชีรา ภัทรายุตวรรต. คู่มือการวัดทางจิตวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เมดิคัลมีเดีย, 2546

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2539.

———. เอกสารชุดการสอนการอ่านภาษาไทย หน่วยที่ 1-7. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2544.

สุนันทา สมใจ. การพัฒนาแบบวัดความสามารถการอ่านภาษาไทย ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(การวัดผลการศึกษา).
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2551.

- สุวรรณ ทอญ. การวิจัยทางการศึกษา. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. มหาสารคาม. อภิชาติการพิมพ์, 2550.
- สุวดี มีเพชร. การวิจัยการพัฒนาแบบวัดความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทมาณี เขต 2 โดยใช้ทฤษฎีตอบสนองข้อสอบ. สถาบันวิจัยและพัฒนาแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ : 2551.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, 2551.
- อัจฉรา ชิวพันธ์และคนอื่นๆ. การใช้ภาษาไทย เล่ม 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานคร, 2546.
- Hafner Lawrence,E and Barbara, C.Palumer. **The Differential Effects of Three Methods of Teaching on Reading Comprehension and vocabulary of Ninth Grade Students.** Journal of Education Research. 1980, September-October. 1:34-36
- Hakason, Sarah. **“The Effects of Learning Spelling Words in Context”.** Educator’s Reference Desk. 2001. cited 2004 February 15.
- Reutzel and Cooter,Jr., **Teaching Children to Read.** 1992.
- Shanahan, Timothy and Richard G. Lomax. **“A Development Comparison of Three Theoretical Models of the Reading Writing Relationship.”** Research in the Teaching of English. 1988.
- Walcutt. Chartes Child and Others. **Teaching Reading : A Phonic/Linguistic Approach to Development Reading.** New York : Macmillan. 1974.